ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΠΛΑΓΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ

Κυριάκος Δημ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
τ. Εφέτης Πολιτικής Δικαιοσύνης
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

1. Η πλαγιαστική αγωγή ασκείται αορίστως, όταν δεν αναφέρεται στο δικόγραφο αυτής εκ ποίου γεγονότος προκύπτει η απαιτουμένη (κατ' άρθρο 72 ΚΠολΔικ) αδράνεια του δικαιούχου, ενόψει του ότι η «αδράνεια» αυτή συνιστά αόριστη νομική έννοια, την οποία ο διάδικος έχει το δικονομικό βάρος να εξειδικεύσει στην αγωγή του, διαφορετικά αυτή είναι απαράδεκτη λόγω αοριστίας της[1].

2. Επισημαίνονται και τα εξής **:**

2.1. Κατά μερίδα της νομολογίας μας, απαραίτητη προϋπόθεση για την παραδεκτή άσκηση της πλαγιαστικής αγωγής του παθόντος κατά του ασφαλιστή, είναι η ύπαρξη της αξιώσεως του ασφαλισμένου κατά του ασφαλιστή, η αξίωση δε αυτή υφίσταται – κατά την κρατούσα γνώμη – από τον χρόνο της δικαστικής ή εξώδικης όχλησης του ασφαλισμένου από τον παθόντα τρίτο, επειδή μόνον έκτοτε στοιχειοθετείται η ασφαλιστική περίπτωση (ο ασφαλιστικός κίνδυνος, έστω κι αν στον ανωτέρω κρίσιμο χρόνο δεν έχει εισέτι συγκεκριμενοποιηθεί με δικαστική διάγνωση ή με εξώδικο καθορισμό το ύψος της αποζημίωσης του τρίτου. Επομένως, σε περίπτωση κατά την οποία ο τρίτος σωρεύει στο δικόγραφο της κύριας αγωγής του κατά του υπαιτίου/ασφαλισμένου και πλαγιαστική αγωγή κατά του ασφαλιστή του τελευταίου, τότε - για να γεννηθεί το (προς αποζημίωση) δικαίωμα του ασφαλισμένου έναντι του ασφαλιστή του (και εντεύθεν) για να είναι παραδεκτή η ανωτέρω πλαγιαστική αγωγή του κατά του ασφαλιστή - απαιτείται το δικόγραφο να επιδίδεται πρώτα στον ασφαλισμένο και μεταγενεστέρως στον ασφαλιστή[2]. Διαφορετικά και εφόσον δεν έχει προηγηθεί εξώδικη όχληση του τρίτου προς τον υπαίτιο/ασφαλισμένο (οφειλέτη του) η πλαγιαστική αγωγή ασκείται προώρως, επειδή δεν προλαβαίνει να υπάρξει η απαραίτητη για τη σύννομη άσκηση της πλαγιαστικής αγωγής, κατά την ΚΠολΔικ 72) αδράνεια του ασφαλισμένου να αξιώσει από τον ασφαλιστή του το ασφάλισμα[3].

2.2. Κατά διαφορετική άποψη, επί σωρεύσεως της πλαγιαστικής αγωγής κατά του ασφαλιστή στην κύρια αγωγή του παθόντος τρίτου, το χρονικό σημείο της επίδοσης των αγωγών αυτών στον ασφαλισμένο δεν ασκεί

---

[1] Ad hoc ΑΠ 239/2008 ΧρονΙδΔικ 2008/738. ΑΠ 433/2008 ΕΔΙΑ 2008/411. ΑΠ 398/2007.
[2] ΑΠ 381/2008 ΕΔΙΑ 2009/204. ΑΠ 1656/2002 Α΄ δημοσίευση ΝΟΜΟΣ. ΕφΠειρ 255/2007 ΕΔΙΑ 2008/281.
[3] ΕφΠειρ 255/2007 ΕΔΙΑ 2008/281. ΕφΑθ 5618/2001 ΕΛΔ 2003/196. ΕφΑθ 9393/2000 ΕΛΔ 2001/...

έννομη επιρροή στο παραδεκτό της ανωτέρω πλαγιαστικής αγωγής΄ αρκεί η επίδοση αυτών να έχει συντελεσθεί κατά τον χρόνο εκδίκασης των αγωγών αυτών[4] και κατά τον ίδιο κρίσιμο χρόνο της πρώτης συζήτησης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο να υφίσταται η αδράνεια του ασφαλισμένου, ενόψει του ότι η αδράνεια του οφειλέτη προς ενάσκηση του δικαιώματός του αποτελεί στοιχείο για τη δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος στην άσκηση της σχετικής πλαγιαστικής αγωγής, που βέβαια πρέπει πάντοτε να έχει την απαιτούμενη πληρότητα του περιεχομένου της για να μην απορρίπτεται ως αόριστη[5].

2.3. Τέλος, ως προς την προϋπόθεση της αδρανείας του οφειλέτη για την παραδεκτή άσκηση της πλαγιαστικής αγωγής του παθόντος κατά του ασφαλιστή, όταν αυτή σωρεύεται στην κύρια αγωγή κατά του υπαιτίου/ασφαλισμένου, η νομολογία μας δέχεται ότι **:** «**...** Όταν ο ζημιωθείς τρίτος με το ίδιο δικόγραφο ασκεί ευθεία αγωγή κατά του υποχρέου προς αποζημίωσή του, που έχει ασφαλίσει την έναντι αυτού αστική ευθύνη του, καθώς και πλαγιαστική αγωγή κατά του ασφαλιστή, δεν έχει προλάβει να συντρέξει η – κατ΄ άρθρο 72 ΚΠολΔικ – προϋπόθεση της αδράνειας του οφειλέτη. Επομένως, η σωρευθείσα στο ίδιο δικόγραφο πλαγιαστική αγωγή είναι απαράδεκτη, ως προώρως ασκηθείσα **...**»[6].

---

[4] ΑΠ 239/2008 ΧρονΙδΔικ 2008/738. ΑΠ 433/2008 ΕΣυγκΔ 2008/150 και ΕΔΙΑ 2008/411 και 2009/152. ΕφΑθ 2706/2005 ΕΣυγκΔ 2008/284.

[5] ΑΠ 239/2008 ΧρονΙδΔικ 2008/738 και ΕΣυγκΔ 2008/171. ΑΠ 1776/2008 ΕΔΙΑ 2009/192. ΑΠ 398/2007 ΕπΔικΙδΑσφ 2008/27.

[6] ΑΠ 381/2008 ΕΔΙΑ 2009/204.